

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321204600
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2321204600.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa matky E. F., G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠÚTOVÁ s.r.o., so sídlom Hlavná 979/23, Galanta, IČO: 47 551 372, a otca A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. XXX, zastúpeného JUDr. Helenou Dobosovou, advokátkou so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 12P/167/2021 – 689 zo dňa 20.03.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Rozsudkom zo dňa 20.03.2025 Okresný súd Galanta maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo ho zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok I.), súčasne otcovi maloletého uložil povinnosť platiť na výživu maloletého počnúc od 1.12.2021 sumu vo výške 130,- Eur mesačne a od 1.9.2024 sumu vo výške 150,- Eur mesačne, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého (výrok II.), dlžné výživné za obdobie od 1.12.2021 do 20.3.2025 vo výške 1.340,- Eur súd povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným počnúc od 20.3.2025 k rukám matky maloletého dieťaťa pod hrozbou straty výhody splátok (výrok III.).

Styk otca s maloletým upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párny kalendárny týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že maloleté dieťa si v určený čas prevezme pred bydliskom matky a po skončení styku maloleté dieťa matke na tom istom mieste odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi styk umožniť (výrok IV.).

Žiadnemu z účastníkov súd nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok V.).

2.

Podľa odôvodnenia rozsudku sa matka návrhom doručeným súdu dňa 01.12.2021 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia a úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorým by súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, otcu zaviazal platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 150,-

Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky a otcovi upravil styk s maloletým dieťaťom každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 10:00 hod. do nedele do 17:00 hod. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že s otcom maloletého dieťa žijú v druhovskom pomere. V roku 2016 začali žiť v spoločnej domácnosti u matky maloletého dieťaťa. Dňa 28.01.2018 sa im narodilo maloleté dieťa. Aj keď vzťah medzi matkou a otcom maloletého dieťaťa chladol, snažili sa obaja o nápravu a zlepšenie spolužitia. I napriek snahe a mnohým pokusom o zlepšenie situácie však vzťah naďalej upadal. Otec maloletého dieťaťa matke pri každom konflikte opakoval, že jej vezme syna a že sa ona nebude podieľať na starostlivosti o neho. Správanie otca bolo nevyspytateľné a v niekoľkých prípadoch vyústilo i do fyzického násillia. Otec maloletého dieťaťa matku maloletého dieťaťa mnohokrát častoval vulgarizmami a neostýchal sa ani pred maloletým dieťaťom a jeho maloletou sestrou, ktorú má matka z predchádzajúceho vzťahu. Príčinou hádok bola najmä skutočnosť, že otec nikde nepracoval. Pokiaľ matka otcovi uvedené vytkla, tento reagoval hrozbou, že spácha samovraždu a po svojom odchode o sebe nedal dlhšiu dobu vedieť. Na druhej strane otec niekoľkokrát posielal matku na psychiatrické vyšetrenie a snažil sa túto vykresliť ako psychicky labilnú a chorú osobu. Pritom je to práve otec, kto má nevyspytateľnú a agresívnu povahu so sklonom k násilnému správaniu. Možnú poruchu osobnosti otca vníma matka aj v jeho vyhláseniach, v ktorých tvrdí, že ju sleduje a vie o každom jej kroku. Na základe tejto skutočnosti podala matka na otca trestného oznámenie. S týmito vyhláseniami konfrontuje i maloleté dieťa, ktoré takéto vyhlásenia nevie ako dieťa útleho veku správne vyhodnotiť a spracovať. Maloleté dieťa a jeho maloletá setra boli svedkami konfliktu, ktorý nastal dňa 27.08.2021, kedy otec maloletého dieťaťa matku maloletého dieťaťa častoval vulgarizmami a tiež ju opľul priamo do tváre. Tento negatívny zážitok zanechal na maloletom dieťati stopu, ktoré na základe tejto prežitej situácie používa do dnešného dňa vulgarizmy, ktoré vyslovil jeho otec na adresu jeho matky. Situácia medzi partnermi vygradovala, keď otec maloletého dieťaťa večer dňa 14.11.2021 opäť prelomil heslo do sociálnej siete matky a tú na základe prečítaných konverzácií, kde sa matka maloletého dieťaťa zdôveruje svojej dlhoročnej priateľke, fyzicky napadol, vykrútil jej zápästie a pod nátlakom ju nútil robiť vyhlásenia, ktoré si nahrával. Toto všetko sa dialo v prítomnosti maloletého dieťaťa a jeho maloletej sestry. Matka sa musela dať lekársky ošetriť, čo preukazuje lekárskou správou zo dňa 15.11.2021. Po vyhrážkach zo strany otca, v strachu o seba i maloleté deti, matka maloletého dieťaťa napokon trestné oznámenie nepodala. Otec maloletého dieťaťa sa po tomto incidente nešťít vyhlasovať, že by maloleté dieťa ako i jeho maloletú sestru videl radšej v ústavnej, než v matkinej starostlivosti. Týmto vyhlásením a konaním, ktorého sa dopustil v prítomnosti maloletého dieťaťa a jeho maloletej sestry spôsobil obom deťom značnú traumu. Otec maloletého dieťaťa aktuálne žije u svojich rodičov. Matka maloletého dieťaťa na naliehanie umožnila otcovi styk s maloletým dieťaťom na pár hodín, no tento ho napokon nevrátil a maloleté dieťa mal v starostlivosti v čase od 19.11.2021 do 21.11.2021. Po predmetnom víkend, kedy maloleté dieťa trávilo čas so svojim otcom, sa vrátilo k svojej matke ako vymenené. Vyhlasovalo, že ju nenávidí, vulgárne jej nadávalo a osočovalo ju. Z tohto nevysvetliteľného správania dieťaťa útleho veku je jasný veľmi negatívny vplyv otca maloletého dieťaťa, ktorý sa všemožne snaží matku znemožniť a vykresliť ju, v čo najhoršom možnom svetle i pred vlastným maloletým dieťaťom. V nasledujúce dni otec každý deň prišiel za matkou maloletého dieťaťa a búchaním na okno a hlasným krikom a vyhrážkami sa domáhal vpustenia dnu. Tohto konania otca maloletého dieťaťa bol svedkom aj otec matky maloletého dieťaťa, čo matka maloletého dieťaťa preukazuje čestným vyhlásením. Matka maloletého dieťaťa sa s otcom maloletého dieťaťa snažila i následne pokojne dohodnúť na prípadnom stretávaní sa s maloletým dieťaťom, no snaha o kompromis je v danom prípade márna. Matka maloletého dieťaťa je spolu so svojim maloletým synom a jeho maloletou sestrou v permanentnom strese z konania otca maloletého dieťaťa, ktorý ich po rozchode neustále konfrontuje, atakuje a navštevuje na adrese bydliska matky maloletého dieťaťa. Jeho agresívne správanie je nevyspytateľné a matka maloletého dieťaťa nevie, čo od neho ešte môže očakávať. Žije v neustálom strachu, kedy splní svoje vyhrážky, príde si pre maloleté dieťa a vezme jej ho zo starostlivosti. Matka maloletého dieťaťa má za to, že otec aj napriek skutočnosti, že svojho syna má rád, nevie pre neho vytvoriť vhodné podmienky pre jeho výchovu, zdravý vývoj a že otec negatívne vplýva na psychiku maloletého dieťaťa. Takéto konanie otca nie je akceptovateľné a matka má záujem o to, aby maloleté dieťa nebolo vystavené takýmto a podobným situáciám. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu matky uviedol, že nesúhlasí s návrhom matky maloletého dieťaťa, navrhol zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, alternatívne do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch, počnúc piatkom od 16:00 hod. do ďalšieho piatku do 16:00 hod. Súčasne navrhol znalecké dokazovania za účelom zistení týkajúcich sa osobnostných podmienok a predpokladov oboch rodičov na výchovu maloletého dieťaťa. V prípade, ak bude maloleté dieťa zverené do jeho osobnej starostlivosti, výšku výživného zo strany matky ponechal na úvahe súdu

a v prípade, ak bude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, výšku výživného z jeho strany navrhov v sume 80,- Eur mesačne.

3.

Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že maloleté dieťa pochádza z druhovského pomeru rodičov, pričom rodičia spolu nežijú v spoločnej domácnosti od 15.11.2021. Okresný súd Galanta uznesením č. k. 12P/167/2021-40 zo dňa 15.12.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa dočasne ponechal v osobnej starostlivosti matky, a to až do právoplatného skončenia konania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vedeného pod sp. zn. 12P/167/2021. Styk otca s maloletým dieťaťom upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že matka je povinná odovzdať otcovi maloleté dieťa v určenom čase v mieste bydliska matky a v určenom čase v mieste bydliska matky prevziať od otca. Otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase, v mieste bydliska matky prevziať od matky a v určenom čase maloleté dieťa v mieste bydliska matky, odovzdať matke späť, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/167/2021. Proti predmetnému uzneseniu podal otec maloletého dieťaťa odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26CoP/7/2022-60 zo dňa 31.01.2022 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku II. zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každú sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod. a každý Veľkonočný pondelok od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase, v mieste bydliska matky odovzdať otcovi a v určenom čase maloleté dieťa v mieste bydliska matky, prevziať od otca späť; otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase, v mieste bydliska matky prevziať od matky a v určenom čase maloleté dieťa v mieste bydliska matky, odovzdať matke späť, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12P/167/2021.

Okresný súd Galanta uznesením č. k. 12P/167/2021-165 zo dňa 14.06.2022 rodičom maloletého dieťaťa uložil výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v období 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia realizované občianskym združením TENENET o.z.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.06.2022.

Okresný súd Galanta uznesením č. k. 12P/167/2021-206 zo dňa 20.07.2022 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom počas letných prázdnin kalendárneho roka 2022, v mesiaci júl a august, každú sobotu od 9:00 hod. do 19:00 hod. odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v určený čas pred bydliskom matky a po ukončení styku maloleté dieťa matke v určený čas na tom istom mieste vráti. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi styk umožniť. V čase trvania tohto neodkladného opatrenia počas letných prázdnin kalendárneho roka 2022, v mesiaci júl a august sa neuplatňuje úprava styku otca s maloletým dieťaťom v zmysle uznesenia Okresného súdu Galanta č. k. 12P/167/2021-40 zo dňa 15.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/7/2022-60 zo dňa 31.01.2022. Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Proti predmetnému uzneseniu podal otec maloletého dieťaťa odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26CoP/79/2022-250 zo dňa 28.09.2022 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a II. zrušil a vo výroku II. zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý prvý deň vianočný t.j. 25. decembra od 10:00 hod. do 17:00 hod., každý Nový rok t.j. 1. januára od 10:00 hod. do 17:00 hod., každý deň Troch Kráľov 6. januára od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase, v mieste bydliska matky odovzdať otcovi a v určenom čase maloleté dieťa v mieste bydliska matky, prevziať od otca späť; otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase, v mieste bydliska matky prevziať od matky a v určenom čase maloleté dieťa v mieste bydliska matky, odovzdať matke späť, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12P/167/2021.

Súd ďalej uznesením č. k. 12Em/6/2023-128 zo dňa 27.11.2023 prerušil konanie o návrhu oprávneného (otca maloletého dieťaťa), ktorým sa domáhal nariadenia výkonu neodkladného opatrenia Okresného súdu Galanta č. k. 12P/167/2021-40 zo dňa 15.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/7/2022-60 zo dňa 31.01.2022, a to do rozhodnutia vo veci návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 12P/167/2021. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14CoE/1/2024-150 zo dňa 23.01.2024 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Uznesením č. k. 12Em/6/2023-171 zo dňa 21.05.2024 Okresný súd Galanta nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/167/2021-40 zo dňa 15.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 26CoP/7/2022-60 zo dňa 31.1.2022.

4.

Súd prvej inštancie uznesením č. k. 12P/167/2021-354 zo dňa 27.03.2023 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia a za znalca ustanovil Mgr. Irenu Korimovú. Ustanovená znalkyňa doručila súdu dňa 22.08.2023 vypracovaný znalecký posudok č. 3/2023, z ktorého vyplynulo, že aktuálna neochota k styku s otcom u maloletého dieťaťa je dôsledkom udalostí, ktoré nastali po rozchode rodičov a zjednodušene by sa dali označiť ako nezvládnutie separačného procesu po rozchode rodičov. Znalkyňa odporučila ponechať maloleté dieťa v osobnej starostlivosti matky. Maloleté dieťa nie je ochotné odísť z domácnosti matky na styk s otcom, preto odporučila pracovať na optimalizácii stretávania sa s otcom, rešpektujúc potreby maloletého dieťaťa a jeho najlepší záujem, a to pomôcť rodičom formou asistovaného kontaktu na pracovisku, ktoré je dostupné pre rodinu, vo frekvencii optimálne 1-2krát týždenne, v trvaní minimálne po dobu šiestich mesiacov. Telefonické rozhovory maloletého dieťaťa s otcom sú aktuálne problematické a môžu viesť u maloletého dieťaťa k hromadeniu psychického napätia a následne k nevhodnému správaniu. Po nastavení maloletého dieťaťa na bezproblémové nadviazanie kontaktu s otcom znalkyňa odporučila ako vhodnejšie stretávanie sa maloletého dieťaťa s otcom v kratšom časovom intervale, napr. na dve hodiny, dva až trikrát počas obdobia, kedy znova budú spolu cez víkend. Znalkyňa neodporučila striedavú osobnú starostlivosť. Obaja rodičia sú schopní zabezpečiť maloletému dieťaťu riadnu výchovu. Maloleté dieťa sa v prítomnosti matky cíti bezpečne, dôveruje matke a preberá jej hodnotiace úsudky a interpretácie. Matka na vedomej úrovni rešpektuje výchovnú rolu a dôležitosť otca v živote maloletého dieťaťa, je však frustrovaná vlastnými traumatickými zážitkami aj obavami o syna. V prítomnosti matky reaguje maloleté dieťa na otca nepriateľsky a odmietavo. V neprítomnosti matky reaguje dieťa na otca emocionálne pozitívne, teší sa z jeho prítomnosti. Oboch rodičov vníma maloleté dieťa ako kľúčové osoby a výchovné autority, primárnou vzťahovou osobou je pre neho matka. Znalkyňa v posudku uviedla, že maloleté dieťa nevykazuje aktuálne znaky psychického, fyzického ani sexuálneho násillia.

Okresný súd Galanta uznesením č. k. 12P/167/2021-573 zo dňa 01.03.2024 rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu uložil výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v období 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia realizované občianskym združením TENENET o.z.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.03.2024. Zo záverečnej správy TENENET o.z. zo dňa 03.10.2024 o priebehu spolupráce s rodinou v období za marec až september 2024 vyplynulo, že ciele psychologického poradenstva sa v kontexte výchovného opatrenia nepodarilo naplniť. Na spoločnom sedení sa rodičom nepodarilo dohodnúť na spôsobe, ako vyriešiť súčasnú situáciu. Matka síce verbálne vyjadruje, že sa snaží vzťah maloletého dieťaťa s otcom podporovať, že mu navrhuje spoločné aktivity s otcom, že ho pripravuje na styk aj telefonáty, no jej postoj voči otcovi maloletého dieťaťa je naďalej negatívny.

5.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný. Z prešetrenia pomerov kolíznym opatrovníkom mal za preukázané, že matka sa o maloleté dieťa, ktoré s ňou žije v spoločnej domácnosti, celodenne osobne a riadne stará, všetky potreby maloletého dieťaťa sú zabezpečené. Maloletý má v súčasnosti 7 rokov a 2 mesiace, navštevuje Základnú školu v H. E., 1. ročník, je zdravý, výdavky na jeho život sú bežné, veku primerané. Matka maloletého dieťaťa je slobodná, je matkou troch detí, z toho dvoch maloletých, má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie bez maturity v učebnom odbore krajčírka, aktuálne je dobrovoľne nezamestnaná, toho času na predĺženej rodičovskej dovolenke, poberá prídavok na dve deti vo výške 120,- Eur mesačne a výživné na maloletú dcéru K. vo výške 200,- eur mesačne. Aktuálne býva spolu s maloletým synom, maloletou dcérou a so starým otcom maloletých detí v rodinnom dome, ktorého vlastníkom v pomere 1 je matka maloletých detí a zostávajúcej časti starý otec maloletých detí. Otec maloletého dieťaťa je slobodný, okrem maloletého dieťaťa, o ktoré v konaní ide, nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie bez maturity s výučným listom v učebnom odbore stolár, je zamestnaný ako tesár u zamestnávateľa L. E. E., H. E. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 190,64 Eur, podľa vlastného vyjadrenia vo výške 1.000,- Eur v čistom mesačne. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov.

Čo sa týka zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, súd v tejto časti pri rozhodovaní vychádzal najmä zo skutočnosti, že osobná starostlivosť o maloleté dieťa je aktuálne zabezpečovaná zo strany matky, dieťa je naviazané na matku a v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky v zabezpečovaní tejto starostlivosti. Otec maloletého dieťaťa so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky taktiež súhlasil.

V časti určenia výživného na maloletého súd vychádzal jednak z veku maloletého a odôvodnených potrieb maloletého, jednak z možností, schopností a majetkových pomerov otca ako výživou povinného rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, a výživné zo strany otca určil počnúc dňom podania návrhu od 01.12.2021 vo výške 130,- Eur mesačne a od 01.09.2024 vo výške 150,- Eur mesačne, a to v odlišnej výške, ako navrhovali obaja rodičia, s vyživovacou povinnosťou splatnou vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Maloleté dieťa v čase podania návrhu malo takmer 4 roky, v čase rozhodovania má 7 rokov a 2 mesiace, v čase začatia konania bolo v celodennej starostlivosti matky, medzičasom nastúpilo na základnú školu a je žiakom 1. ročníka a to od septembra 2024. Potreby maloletého dieťaťa sú bežné, veku primerané. Súd pri rozhodovaní o výške výživného vzal do úvahy, že zo strany matky maloletého dieťaťa je zabezpečovaná osobná starostlivosť o maloleté dieťa a zo strany otca, keďže nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, bolo potrebné túto starostlivosť určiť vo finančnom vyjadrení. Súd pri rozhodovaní o výške výživného považoval za dôležité kritérium príjem otca maloletého dieťaťa, ktorý je podľa jeho vyjadrenia vo výške 1.000,- Eur, pričom zohľadnil aj Metodiku pre výpočet výživného rodičov k deťom, ktorá je platná pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti pre povinného rodiča. Pokiaľ súd vychádzal z tejto metodiky, tak pre maloleté dieťa na začiatku konania, kedy malo 3 roky a 10 mesiacov, je možné postihnúť príjem povinného rodiča (pri jednej vyživovacej povinnosti a pri dieťati vo veku 0 až 5 rokov, predškolský vek) vo výške 18 % z príjmu (deklarovaný príjem otca 1.000,- Eur), t. j. v tomto prípade je to suma vo výške 180,- Eur, a pre maloleté dieťa vo veku 7 rokov a 2 mesiace v čase rozhodovania (pri jednej vyživovacej povinnosti a pri dieťati vo veku 6 až 9 rokov, prvý stupeň základnej školy) je možné postihnúť príjem povinného rodiča vo výške 20 % z príjmu (deklarovaný príjem otca 1.000,- Eur), t. j. v tomto prípade je to suma vo výške 200,- Eur s tým, že je potrebné zároveň zohľadniť aj vzťah povinného rodiča s maloletým dieťaťom, resp. akým spôsobom sa tento podieľa hradením výživného, či inou formou starostlivosti na výchove maloletého dieťaťa. Súd vyhodnotil všetky zákonné podmienky na určenie výšky výživného zo strany otca a dospel k záveru, že suma vo výške 130,- Eur určená od podania návrhu spĺňa všetky kritériá Zákona o rodine, takúto sumu považoval za adekvátnu k potrebám maloletého dieťaťa v jeho veku s tým, že nakoľko maloleté dieťa v priebehu konania nastúpilo v septembri 2024 do 1. ročníka základnej školy, ktorá skutočnosť je dôvodom na zvýšenie výživného, súd určil výživné od 01.09.2024 vo výške 150,- Eur mesačne, ktorá suma je podľa názoru súdu taktiež v súlade s kritériami Zákona o rodine a je adekvátna k potrebám maloletého dieťaťa. Splatnosť výživného súd určil v súvislosti s ustálenou súdnou praxou do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

V ďalšom súd uviedol, že nakoľko výživné bolo určené spätne od podania návrhu, t.j. od 01.12.2021 vo výške 130,- Eur a od 01.09.2024 vo výške 150,- Eur, otcovi maloletého dieťaťa za obdobie od 01.12.2021 do 20.03.2025 vznikol dlh na výživnom na maloleté dieťa vo výške 1.340,- Eur (od 01.12.2021 určené výživné vo výške 130,- Eur mesačne x 33 mesiacov, t.j. za 12/2021 až 08/2024 vrátane = 4.290,- Eur + 1.050,- Eur (od 9/2024 určené výživné vo výške 150,- Eur mesačne x 7 mesiacov, t.j. za 09/2024 až 03/2025, t.j. spolu vo výške 5.340,- Eur, mínus otcovi zaplatené výživné vo výške 100,- Eur mesačne za obdobie od decembra 2021 do času rozhodovania v marci 2025, t.j. 40 x 100 Eur, spolu vo výške 4.000,- Eur), súd mu povolil zaplatiť vzniknutý dlh v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným, počnúc od 20.03.2025 k rukám matky maloletého dieťaťa pod hrozbou straty výhody splátok, nakoľko podľa názoru súdu otec maloletého dieťaťa je schopný zaplatiť tento dlh určenými splátkami spolu s bežným výživným bez ohrozenia vlastnej výživy.

Súd konštatoval, že čo sa týka styku otca s maloletým dieťaťom, rozhodol odlišne od návrhu matky aj od návrhu otca, avšak v súlade s návrhom kolízneho opatrovníka, nakoľko bol toho názoru, že je potrebné aj napriek odmietavému postoju maloletého dieťaťa tento styk upraviť v záujme právnej istoty účastníkov konania, najmä s ohľadom na realizáciu práva maloletého dieťaťa na oboch rodičov, ako aj realizáciu práva otca na maloletého dieťaťa. Súd určil styk otca s maloletým dieťaťom na každý párný kalendárny týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod., avšak bez určenia úvodného trojmesačného obdobia (návrh otca), pretože nie je možné predpokladať, akým spôsobom sa bude vyvíjať vzťah maloletého dieťaťa s rodičom, resp. aký bude vzťah medzi rodičmi maloletého dieťaťa navzájom.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 52 CMP (zákona číslo 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6.

Rozsudok vo výroku o úprave styku s maloletým (výrok IV.) napadol včasným odvolaním otec, vinniac súd prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Vecne namietal, že s úpravou styku v takom minimálnom a zúženom rozsahu sa nedokáže zmieriť. Určený styk nepovažuje za priestor, v ktorom sa môže ako rovnocenný rodič prejavovať a vybudovať si nanovo vzťah otca a maloletého syna. Degradácia otca na víkendového rodiča nekorešponduje s jeho prejavovanou vôľou aktívne sa podieľať na výchovnom procese maloletého. Matkin negatívny vplyv na maloletého nikto nevyhodnotil, súd sa zamerával len na otca, neskúmal v príčinnej súvislosti dôvody, prečo matka vedie syna k nerešpektovaniu otca ako rodiča, či je to jej povahová črta, či mala dôvod na svoje správanie sa, pričom je jasná dôkazová stopa, že na otcov svojich troch detí použila tú istú metódu, teda, že až po dlhých sporoch dovolila, aby sa otcovia so svojimi deťmi stretávali.

Argumentoval, že matkou tvrdené nevhodné správanie sa voči maloletému sa nestalo, nebolo preukázané. Na strane druhej sa matkine správanie a jej vplyv na dieťa jasne odzrkadlili hlavne v jeho postupnom, až v úplnom odmietaní otca. Podľa názoru otca kolízny opatrovník, ktorý má zo zákona zastupovať záujmy maloletého dieťaťa, pasívne prihliadal na tie udalosti, ktoré smerovali jednoznačne k tomu, že dieťa bude zmanipulované, nebude poznať celú pravdu a bude sa napokon odmietavo stavať k otcovi. Výsledok, ktorý okliešťa práva otca, by mal predstavovať akýsi trest otca za to, že sa na začiatku a po rozchode nevhodne vyjadroval o matke svojho dieťaťa. Nemení to ale nič na skutočnosti, že sa matka ničím nepričinila o to, aby zdravé vzťahy dieťaťa s druhým rodičom, boli prirodzenou súčasťou jeho života.

Uvádza, že v každej správe, či už z úradu práce alebo zo správ z TENENET-u je opis rodinnej situácie podanej na základe informácií zo strany matky. Objektivizácia vyhodnotenia vytvorenej situácie sa nenachádza v týchto správach. Nikto si nedovolil uviesť veci na pravú mieru, nikto nepomenoval problém a hlavne dať odpoveď na otázku, ako je to možné, že po rozchode rodičov maloletého dieťa sa s dieťaťom jeden čas stretával, bral ho aj do rodičovského domu a zrazu dieťa svojho otca odmieta a styk s dieťaťom sa nerealizuje od mája 2023.

Súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, resp. neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Konkrétne má na mysli závery znalkyne Mgr. Korimovej, ktoré okrem iného poukázali na to, že maloletý, akonáhle jeho matka nebola prítomná, teší sa z prítomnosti otca, hrali sa spolu a komunikovali spontánne, zmysluplne, akonáhle bola prítomná matka, správal sa maloletý k otcovi odmietavo. Dieťa jednoznačne vykazovalo v tom čase znaky konfliktu lojality. Vývin udalostí vyžadoval aktualizovať a vyhodnotiť nové skutočnosti a vzájomný emočný vzťah oboch rodičov k dieťaťu, emočný stav maloletého dieťaťa vo vzťahu k obojom rodičom a k širšej rodine. Nesprávny procesný postup súdu vidí otec ako porušenie jeho procesných práv, aj ako nedodržanie ochrany ohrozených a porušených práv. Nemá na mysli len ochranu svoju, myslí predovšetkým na záujem dieťaťa, na jeho ochranu a nenaplnený princíp právnej istoty aj v súvislosti s nenariadením nového znaleckého posudku, a považuje tento postup za narušenie právnej istoty, kedy môže každý účastník konania legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

Odvolaateľ poukazoval aj na to, že riadne platí výživné, chodí podľa nariadeného neodkladného opatrenia pravidelne pred dom matky maloletého a nemá inú možnosť dať najavo svoj záujem o svoje dieťa, pritom sa vždy opakuje tá istá situácia, ktorej spoločným menovateľom je odmietanie syna ísť s ním na stretnutie.

Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. tak, že: „Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom : A. B. C. D. , nar.XX.X.XXXX, každý páry týždeň v sobotu aj v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod., a následne po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku každý páry týždeň v sobotu od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 17.00 hod., s tým, že maloleté dieťa si otec v určený deň prevezme pred bydliskom matky a po skončení styku maloleté dieťa matke na tom istom mieste odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi styk umožniť. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom : A. B. C. D. , nar.XX.X.XXXX každý páry rok počas jarných prázdnin, vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a mládeže SR, od 1. dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 17.00 hod., každý Veľkonočný pondelok od 10.00 hod. do 17.00 hod., počas letných prázdnin od 15.7. od 10.00 hod. do 22.7. do 17.00 hod., od 15.8. od 10.00 hod. do 22.8. do 17.00 hod., každý rok počas vianočných sviatkov od 26.12. od 10.00 hod. do 27.12. do 17.00 hod., počas zimných prázdnin, každý nepárny rok od 1.1. od 10.00 hod. do 6.1. do 17.00 hod., s tým, že maloleté dieťa si otec v určené dni prevezme pred bydliskom matky a po skončení styku maloleté dieťa matke na tom istom mieste odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi styk umožniť“ alternatívne navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na nové pojednanie.

7.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uvádzala, že otec síce prízvukoval, že sa nepreukázali nedostatky na jeho strane, na druhej strane však priamo v odvolaní viackrát priznal, že sa mal nevhodne správať vo vzťahu k nej, keď nemal svoje emócie pod kontrolou a dával ich najavo nevhodným spôsobom aj priamo pred maloletým. Je zrejmé, že odmietanie maloletého vo vzťahu k otcovi je spôsobené práve uvedeným dôvodom, ktorý nepopiera ani otec, a pokiaľ tento svoj postoj nezmení, jeho vzťah so synom nenapraví ani nútený výkon rozhodnutia. Negatívny postoj otca vo vzťahu k matke pred dieťaťom napokon preukázali aj závery znaleckého posudku, v ktorom sa na str. 54 a 55 uvádza, že reakcie otca sú často nevhodné, v štruktúre osobnosti otca dominuje podľa znalkyne interpersonálne správanie charakterizované pomerne tvrdým prístupom k ostatným ľuďom, ráznosťou, a až v sociálne akceptovateľnej podobe má prevažne trestajúci postoj. Za negatívny postoj maloletého dieťaťa vo vzťahu k otcovi preto nemožno viniť systém, či matku, ako sa snaží interpretovať otec, ale v konaní sa niekoľkokrát preukázalo, že správanie otca vo vzťahu k matke aj priamo pred dieťaťom malo evidentne negatívny dopad na jeho vzťah so synom, preto súd zohľadňujúc najlepší záujem dieťaťa rozhodol spôsobom, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Pokiaľ otec v odvolaní naďalej poukazoval na jeho ničím nepodložené tvrdenia, že dieťa má odmietavý prístup k nemu iba z dôvodu manipulácie zo strany matky, doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by mal takéto konanie preukazovať. Ako už bolo v konaní niekoľkokrát preukázané, matka dieťa žiadnym spôsobom nemanipuluje, práve naopak, maloletý sa snaží napriek všetkému pozitívne motivovať, čo okrem iného potvrdil aj otec na výchovnom poradenstve. Aj vzhľadom na odporúčania znalca či kolízneho opatrovníka je vzťah otca s dieťaťom v tomto konaní potrebné opätovne postupne vybudovať a obnoviť, aby dieťa nadobudlo voči nemu dôveru vo vzťahu k udalostiam, ktoré sa odohrali v minulosti, kedy otec preukázateľne neustále útočil pred maloletým na matku a tejto sa vyhrážal dokonca zabitím. V tejto súvislosti matka považuje za potrebné, aby bol tento vzťah zdravo napravený, avšak nie zastrašovaním zo strany otca, ale naopak motiváciou dieťaťa a vybudovaním jeho dôvery, že matke otec nemá záujem žiadnym spôsobom ublížiť.

Za nepravdivé označila tvrdenia otca v odvolaní, že ho neinformuje o školských výsledkoch, či zdravotnom stave maloletého. Otca vždy informuje prostredníctvom sms správ. Rovnako sa nezakladajú na pravde tvrdenia, že aj v čase styku, keď maloletý vychádza pred dom, je kontrolovaný matkou. Fakt, že otec nesúhlasí so závermi znaleckého posudku, názormi súdu a kolízneho opatrovníka, ešte neznamená, že tieto závery sú nesprávne, a preto by si otec namiesto obviňovania systému mal vziať k srdcu odporúčania odborníkov a budovať vzťah s dieťaťom, nie upierať sa neustále na atak voči matke pred dieťaťom, čo ich vzťah ešte viac zhoršuje.

Poukazovala aj na skutočnosť, že súčasná právna prax, v súlade s rozhodnutím súdu prvej inštancie, potvrdzuje, že názor dieťaťa je kľúčový pri rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností. Táto skutočnosť musí byť akceptovaná aj v prípade, že názor a preferencie dieťaťa sa nezhodujú s názormi rodiča, ako je to v tomto prípade. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, maloletý má jednoznačne negatívny postoj k realizácii rozšíreného styku s otcom, ako to tento požaduje, a tiež k realizácii prespávania v domácnosti otca, čo otec vôbec nezohľadňuje a jeho názor nerešpektuje.

Matka maloletého navrhovala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil.

8.

K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletého tak, že súhlasí s tým, že súd by mal mať na zreteli pri svojom rozhodovaní najlepší záujem maloletého, avšak úlohou súdu je aj zachovať rovnoprávne postavenie oboch rodičov a dbať o realizáciu rodičovských práv a povinností s prihliadnutím aj na právo dieťaťa na oboch svojich rodičov. Matka po celé konanie zneužívala svoju pozíciu matky, ktorej bolo ublížené, pričom nebolo preukázané ani jediné jej obvinenie voči otcovi. Matka nevedla dieťa k presvedčeniu, že dieťa má právo na oboch svojich rodičov, svoj negatívny názor na neho pred dieťaťom prezentovala permanentne. Maloletý je výlučne pod vplyvom matky, s otcom sa nestretáva od 20.5.2023, matka nie je ohrozená, otec sa dostaví na styk s dieťaťom pred dom matky, fyzicky sa nekontaktujú.

Má za to, že znalecký posudok č.3/2023 zo dňa 31.7.2023 bol neaktuálny v čase vyhlásenia rozsudku a plynutím času pri pasívnom nekonaní len bude zhoršovať situáciu a je možnou príčinou úplného odcudzenia dieťaťa so svojím otcom, ktorý neustále v zmysle rozsudku aj neodkladného opatrenia neúnavne chodí pred rodinný dom matky s tým istým výsledkom, teda vyjde matka, ukáže sa v bráne a vráti sa do domu, v poslednom čase už ani doma nebyva.

Ďalej uvádzal, že správy z výchovného opatrenia sú len opisom dopadu manipulácie matky s dieťaťom, kolízny opatrovník ako keby sa bál matkinho hnevu, keď sa mala dostaviť, neprišla, Úrad z toho ani raz nevyvodil nezáujem a pasívnu agresivitu matky, ani raz sa úprimne nevyjadril o neustálej snahe otca, keď žiadal o pomoc a usmernenie. Ochrana záujmu dieťaťa je pritom hlavným poslaním kolízneho opatrovníka, nemá slúžiť ako nástroj jednostranných záujmov matky, ktoré nie sú v zhode s právami druhého rodiča, ani dieťaťa. Otec preto nezdieľa názor matky, že nie sú dané podmienky pre určenie rozšíreného styku otca s dieťaťom. Treba poukázať na to, že otcom žiadaný styk je štandardný a ďalším dôležitým faktorom je, že kým otec nebude mať daný právny rámec, nemá možnosť napraviť vzťah so svojím synom. Matka sa cíti byť preferenčným rodičom, ale obaja rodičia by mali prevziať na seba zodpovednosť za to, akým smerom sa dieťa vyvíja, nemá mužský vzor, má jednostrannú výchovu a žiaden kontakt s otcom napriek tomu, že otec o neho záujem javí. Obaja rodičia nesú zodpovednosť za vzniknutú situáciu, otec sa nezbavuje svojho podielu na tejto zodpovednosti, hľadá riešenie.

Otec má za to, že názor dieťaťa nebol aktualizovaný, tým pádom nebol náležite zistený, neboli zistené dôvody, pre ktoré sa dieťa správa tak, ako sa správa, aký je vzájomný vplyv matky a dieťaťa, a bez aktualizácie alebo doplnenia znaleckého posudku je to nemožné zistiť. Otec by nikdy nenútil dieťa proti jeho vôli, aby prespal v jeho domácnosti, ak by vyjadril jasnú nevôľu. Všetci dospelí ľudia by si mali byť vedomí toho, že ak sa vzťah rodiča s dieťaťom naruší, treba o jeho uzdravenie zabojsovať, mať na to priestor a čas a krok za krokom znovu budovať dôveru a s dieťaťom otvorene komunikovať na jeho vekovej a emočnej úrovni. Otec túto šancu nedostal. Samozrejme, že pociťuje zväčšujúcu sa citovú bariéru, preto by rád dostal čas a priestor na jej odbúranie. Záverom zotrval na svojom odvolacom návrhu.

9.

K vyjadreniu otca podala opätovne vyjadrenie matka, ktorá znovu prízvukovala, že súd využil v predmetnom prípade všetky dostupné prostriedky a nariadil okrem iného tiež výchovné opatrenie na zlepšenie vzťahov v rodine, ktoré však z dôvodu zavinenia otca nemalo požadovaný účinok, keď sa tento stretnutiam neraz bránil, a ako vyplýva zo správ, spolupráca zo strany otca nebola dostatočná. Pokiaľ teda otec vo vyjadrení vytýka súdu, že nedostatočným spôsobom využil právne prostriedky k náprave vzťahov v rodine, mal tiež uviesť, aké prostriedky si predstavoval, že súd využije, keď podľa matky súd už všetky prostriedky vyčerpal. Okrem toho matka sa tiež preukázateľne snaží o nápravu vzťahu dieťaťa voči otcovi, keďže okrem pozitívnej motivácie z jej strany, s maloletým navštevuje aj psychológa, nakoľko dieťa bezpodmienečne miluje a nie je jej cieľom, aby bolo situáciou traumatizované.

Otec v rámci svojho vyjadrenia obviňuje za vzniknutú situáciu kolízneho opatrovníka, predkladá mu usmernenia, ako by mal vykonávať svoju odbornú činnosť, a podrobne vymenúva, čo by kolízny opatrovník podľa jeho názoru mal a nemal vykonávať. Z uvedeného je zrejmé, že otec očakáva, že súd, ako aj kolízny opatrovník, budú násilne napravnovať situáciu, ktorú môže riešiť výlučne on sám ako rodič a zákonný zástupca dieťaťa. Je pravdou, že napriek opakovanej pozitívnej motivácii zo strany matky maloletý naďalej odmieta osobný kontakt s otcom. Dôvody tohto postoja však nie sú výsledkom vplyvu matky ani okolitého prostredia, ale vyplývajú z dlhodobého správania otca samotného, ktorý opakovane reprodukuje vzorce správania, ktoré sú vo vzťahu k matke aj dieťaťu nevhodné.

Matka poukazovala na to, že otec na jednej strane vyjadruje súhlas s tým, že na základe súdneho rozhodnutia si nemôže nikto vynútiť vôľu samotného dieťaťa a tak mu spôsobiť traumu, na strane druhej však otec dodáva, že aj tak trvá na rozšírení styku s maloletým. Dané tvrdenia si odporujú, nakoľko maloletý nezvláda emočne ani doposiaľ určený styk s otcom, pričom riešením danej situácie nemôže byť rozšírenie takéhoto styku, ale už niekoľkokrát odborníkmi odporúčaná snaha po náprave aj zo strany otca. V nadväznosti na vyššie uvedené možno podľa nej konštatovať, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď pri svojom rozhodnutí uprednostnil najlepší záujem maloletého dieťaťa pred záujmom rodiča, ktorý nesúhlasí so stanoviskami žiadneho z oslovených odborníkov. V tejto súvislosti citovala z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4CdoR/11/2024.

10.

Dňa 23.01.2026 bolo odvolaciemu súdu elektronicky doručené vyjadrenie matky maloletého k aktuálnej situácii v rodine, v ktorom uvádzala, že zo správy o psychologickej starostlivosti zo dňa 27.10.2025 vyplynulo, že maloletý na stretnutí dňa 22.05.2025 opisoval dve pre neho veľmi nepríjemné soboty. Pri rozprávaní o otcovi ho priamo nepomenoval, čo preukazuje výrazné emočné napätie. Maloletý uviedol, že otec mal tvrdiť, že matka sa obesila a napísala list na rozlúčku, a pri inom stretnutí mal mať stiahnuté nohavice a pred dieťaťom vyslovil nevhodnú poznámku smerom k matke. Zo stretnutia dňa 26.08.2025 vyplynulo, že otec mal matku pred dieťaťom urážať a vyhrážať sa jej, čo u maloletého vyvolalo silnú

emočnú reakciu, intenzívny plač a stav, v ktorom ho nebolo možné upokojiť. Na stretnutí dňa 16.09.2025 maloletý uviedol, že podľa otca vplyv matky vedie k odmietaniu kontaktu a pripisuje jej jeho traumatizáciu, čo však dieťa jednoznačne poprelo. Dieťa zároveň prejavovalo výraznú podráždenosť, hnev, verbálnu agresivitu, fyzické prejavy napätia a vyjadrenia o tom, že už situáciu nezvláda.

Zo správy z pedopsychiatrického vyšetrenia zo dňa 13.11.2025 vyplynulo, že maloletý dlhodobo prežíva intenzívny strach o matku, obavy z jej zmiznutia alebo ublíženia zo strany otca, pričom uvádza, že otec sa jej opakovane vyhráža zabitím. V súvislosti s témou otca a rodinných konfliktov dieťa výrazne utlmí komunikáciu alebo reaguje s výrazným oneskorením. U maloletého sa prejavuje zvýšená agresivita pred, počas aj po stretnutiach s otcom, výrazný hnev voči otcovi, jeho odmietanie, strach zo spoločných stretnutí a intenzívne obavy o bezpečie a život matky. Maloletému boli diagnostikované nasledovné diagnózy: adaptačné poruchy — reakcia na stres, porucha aktivity a pozornosti, stresujúce životné udalosti postihujúce rodinu. Vzhľadom na uvedené zdravotné ťažkosti u dieťaťa, pre nárast psychosomatických ťažkostí pred, počas a po stretnutiach s otcom, pedopsychiater neodporučil spoločné stretnutia dieťaťa s jeho otcom, nakoľko by mohli zhoršiť psychický stav dieťaťa.

Matka poukazovala na konkrétny priebeh posledného neuskutočneného styku zo dňa 10.12.2025, ktorý podľa nej jednoznačne preukázal, že styk umožnila, avšak k jeho realizácii nedošlo z dôvodu rozhodnutia otca, ktorý odmietol dieťa prevziať. Otec sa dostavil po maloletého a matka mu dieťa riadne vyviedla, bez akéhokoľvek nátlaku či obmedzovania styku. Maloletý sa však nachádzal v stave výrazného psychického rozrušenia a opakovane matku prosil, aby ho otcovi neodovzdávala. Z predmetného neuskutočneného styku matka zaslala súdu aj kamerový záznam zo dňa 10.12.2025.

Počas vianočných sviatkov dňa 25.12.2025 sa uskutočnil krátky kontakt otca s maloletým, ktorý však prebehol mimoriadne negatívnym spôsobom. Otec prišiel, no maloletý sa nachádzal v stave výrazného psychického rozrušenia, plakal a prejavoval silný odpor. Otec na to reagoval vyhlásením, že v takom prípade odíde, čo aj urobil. Dieťa nedostalo žiadny darček ani inú pozornosť zo strany otca. Maloletý bol svedkom ďalšieho nátlaku a konfliktov, ktoré u neho prehĺbujú psychickú ujmu. Otec počas Vianoc maloletému nepriniesol žiadny darček, neposkytol mu žiadnu pozornosť ani verbálny prejav záujmu. Maloletý je dlhodobo vystavený výraznej psychickej záťaži, čo sa prejavuje zhoršeným správaním v škole, psychosomatickými ťažkosťami, pomočováním a celkovou emočnou destabilizáciou. Dieťa je už niekoľko týždňov choré, pričom zdravotníci uvádzajú, že ide skôr o psychické, než telesné príčiny.

Otec dlhodobo nejaví skutočný záujem o dieťa, nereflektuje jeho zdravotný stav ani diagnózy a nevníma rozsah jeho psychických problémov. Matka vyjadruje vážne obavy o psychické zdravie a budúcnosť maloletého, keďže maloletý krátko pred dovŕšením ôsmeho roku veku neprejavuje radosť primeranú svojmu veku, ale opakovane prežíva strach, stres a beznádej. V niektorých prípadoch bolo dieťa pri stretnutiach natoľko rozrušené, že reagovalo aj fyzickou agresiou voči otcovi.

Na základe uvedených skutočností matka navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v časti úpravy styku maloletého s otcom tak, že styk otca s maloletým neupraví.

11.

Odvolací súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a po preskúmaní rozhodnutia a jeho vydaniu predchádzajúceho postupu súdu prvého stupňa bez viazanosti odvolacími dôvodmi dospel k záveru o nedôvodnosti opravného prostriedku odvolateľa.

Podľa zistenia odvolacieho súdu, v rozpore s názorom odvolateľa, súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil vecne správne a v súlade s ich logickým významom a svoje rozhodnutie aj dostatočne jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil.

12.

Zásadnou skutočnosťou, z ktorej musel súd prvého stupňa vychádzať a ktorá medzi účastníkmi nebola sporná, je odmietanie styku s otcom maloletým a faktické nerealizovanie styku, pre ktoré súd stanovil iba zúžený rozsah styku na každú pármu sobotu a nedeľu bez prespatia maloletého v domácnosti otca, čím iba čiastočne vyhovel jeho požiadavke v tomto smere.

Súd pritom zrozumiteľne vysvetlil, prečo takto stanovený rozsah styku neohraničil časovým obdobím jeho trvania a prečo vo svojom rozhodnutí súčasne nestanovil styk častejší, zahŕňajúci prespatie maloletého v domácnosti otca po uplynutí určitej doby od právoplatnosti rozhodnutia, či úpravu styku počas sviatkov a školských prázdnin, keď v tejto súvislosti konštatoval, že takáto rozšírená úprava styku bude možná až po tom, ako bude styk otca s maloletým riadne prebiehať, keď dôjde k náprave narušeného vzťahu otca s maloletým.

Súčasná úprava rozšíreného styku do budúcnosti, hoci ojedinele je možné sa s ňou v rozhodnutiach súdov stretnúť, by predstavovala odklon od zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku, že je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd by musel vychádzať zo stavu iba predpokladaného, pričom okolnosti zistené v čase rozhodovania súdu prvého stupňa a účastníci samotní neposkytovali (neposkytujú) záruky, že okolnosti po uplynutí presne stanoveného času od právoplatnosti rozsudku budú pre rozšírený styk vhodné.

Odvolačný súd považoval za potrebné stotožniť sa s argumentáciou matky maloletého, bez snahy zbaviť ju jej dielu zodpovednosti za terajší stav, že riešením nerealizácie doterajšej úpravy styku nie je jeho rozšírenie. V tomto smere návrh odvolateľa nemá opodstatnenie. Rozšírenie styku prichádza do úvahy v situácii, keď styk v jeho zúženom rozsahu bude bezproblémovým, keď to stav vzťahu otca s maloletým bude umožňovať bez hrozby negatívneho zásahu do psychiky maloletého.

Obnovenie vzťahu otca s maloletým predpokladá adekvátnu sebareflexiu oboch rodičov, ktorú odvolací súd nevidí ani v návrhu matky na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa neupravením styku otca s maloletým vôbec, ktorá (zmena rozhodnutia) by za terajšieho stavu fakticky predstavovala zákaz styku otca s maloletým a neposkytovala žiaden priestor pre obnovu či rozvíjanie ich vzájomného vzťahu.

13.

Vychádzajúc z uvedených záverov odvolací súd nezistil také nedostatky postupu alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali jeho navrhovanú zmenu alebo zrušenie.

Odvolaateľ sám namietané porušenie jeho procesných práv dostatočne zrozumiteľne nekonkretizoval, nevysvetlil, ktoré jeho konkrétne procesné právo bolo porušené ktorým postupom, pričom pokiaľ mal na mysli nevykonanie nového znaleckého dokazovania, možno iba stručne konštatovať, že dokazovanie, posúdenie potreby toho ktorého dôkazu je plne v kompetencii konajúceho súdu a vykonanie navrhnutého dôkazu nie je právom účastníka konania. V danom prípade túto potrebu súd prvého stupňa posúdil správne, zásadným pre jeho rozhodnutie síce bolo zistenie aktuálneho stavu vzťahu otca s maloletým, dostatočný obraz o ňom v spojitosti so znaleckým posudkom č. 3/2023 poskytli účastníci konania a správy procesného opatrovníka či správy z výchovného poradenstva.

14.

Nakoľko odvolací súd nezistil ani iné, odvolateľom nenamietané, nedostatky rozhodnutia alebo postupu súdu prvého stupňa s vplyvom na správnosť rozhodnutia, rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

15.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

16.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).